

Fiala je slabý premiér a poslouchá na slovo. Koho? To ukáže čas. Všichni ale asi tušíme

 radiouniversum.cz/hamplova-jana-1d-fiala-je-slaby-premier-a-posloucha-na-slovo-koho-to-ukaze-cas-vsichni-ale-asi-tusime

Jana Zwyrtk Hamplová Díl 1/3

Text 17.9.2024 32 min Přehrát

#Politika

Krok za krokem se v posledních letech stále více obrací pozornost veřejnosti ke svobodě slova, každou chvíli ji chce někdo upravovat a hlavně vylepšovat, nápady na změny přicházejí z Evropské Unie, od státu, politiků, neziskovek, stejně jako od mnoha bezejmenných jednotlivců, kteří zjevně mají dojem, že všeho moc škodí, i svobody. Jenže lidé o ni nechtějí přijít, jak ukázal třeba letní výzkum veřejného mínění Centra výzkumu veřejného mínění. Ten odhalil, že Češi by ještě opatrně a vlažně možná přijali jistá omezení svobody slova v případě šíření nenávisti například rasového, nebo náboženského, v jiných případech omezení svobody slova odmítají, a to třeba i v případech ohrožení demokracie. Jedním z nejsmutnějších a varovných zjištění zmíněného výzkumu CVVM je skutečnost, že většina dotázaných si myslí, že lidé si dnes musejí dávat pozor na to, co na veřejnosti říkají, aby se nedostali do problému s policií,

nebo se zaměstnavatelem. O svobodě slova, o právních aspektech svobody, a také o tom, kdo smí, nebo nesmí dezinformovat, si dnes budu povídat s právníčkou a senátorkou Janou Zwyrtk Hamplovou.

Martina: Ještě dodám, že jsi advokátka se specializací na veřejnou správu, a například v roce 2020 ses stala advokátkou roku. Na úvod jsem začala některými drobnými citacemi z výsledků výzkumu CVVM a ocituji znovu. Většina dotázaných si myslí, že většina lidí – jako oni sami – si dnes musí dávat pozor na to, co na veřejnosti říkají, aby se nedostali do problémů. Když bych teď použila oblíbený výraz pana premiéra, jaký signál to vysílá o stavu svobody v naší společnosti?

Jana Hamplová: Signál? Signál to vysílá nelichotivý, protože taková atmosféra nevznikne ze dne na den, nevznikne najednou, a rozhodně není bezdůvodná. Já se s tím setkávám každý den, a musím říct a přiznat posluchačům, že i já, když teď píšu článek, si říkám: Co to zas bude mít za dopad? Mohu to vůbec napsat? Budu zase terčem urážek?

Martina: Stojí mi to za to?

Jana Hamplová: Stojí mi to za to? Protože mi lidé – a i mnozí politikové, a musím říct, že soukromě i mnozí senátoři, a vážím si jejich důvěry tak, že ji nezklamou, a nebudu hovořit, o koho jde – říkají, že mají strach z titulků, kterým musejí čelit. Oni snad ani nemají strach z toho – byť už se to také nastává, také jsem už něco zastupovala – že někoho vyhodí z práce, a podobně, to jsou ty mediální případy...

Martina: I nemediální.

Jana Hamplová: Já to chtěla dokončit: I v nemediální, v komunální sféře, už to pociťuji jako advokátka. Oni mi vyhrožují, že když to bude bez udání důvodů, tak pro to, prosím tě nehlasuj, protože já mám jiné názory než můj vedoucí. Takže už je to opravdu v celé společnosti. Ale na špici si myslím, jak chceme dostat do politiky první ligu, když by toto riskovali? Advokáti mi říkají: „My tě chápeme,

že se na to nemůžeš dívat. Ale než bych čelil ostouzení a urážkám, tak to radši budu zase za bukem. A to je chyba. Lidé, co opravdu něco umí, do politiky nepůjdou, protože okamžitě čelí nikoli argumentům – argumentům čelím 30 let u soudu – ale mají strach z hrubých, sprostých novinových titulků. Mně komolí jméno, a na to je každý velmi citlivý, já zejména, když jsem vdova, tak to těžko nesu, takže oni mají strach z těchto osobních útoků. A druhá liga, to potom budou už vyhazovy z práce, to už bychom byli v totalitě, a to snad ještě nejsme, protože u soudů občas ještě obranu najdeme.

Dnes jsou mnohé řeči o demokracii inflační, protože mnozí, kteří o demokracii mluví, ve skutečnosti po ní šlapou

---

Martina: Ale přesto všechno stav, že když lidé zvažují, jestli se na něco zeptají, třeba jen, jestli zkusí o něčem polemizovat, jestli si zkusí o něčem získávat informace a diskutovat, tak mají starost, jestli by to pro ně mohlo být nějakým způsobem nebezpečné – tak to se, myslím, nemůže slučovat s demokracií, tak jak ji vykládáme a chápeme.

Jana Hamplová: My tady pořád hovoříme o demokracii, ale já mám pocit, že už máme nakročeno k tomu, že z části už tu není, a míříme ještě do hlubších tenat. Protože jinak by lidé mého typu – kteří se velmi pevně upevnili v práci, a které tato práce uspokojuje, mají už nějaký věk, já mám za rok šedesát, já to netajím, tajím jenom kila, ale věk netajím – by vlastně neměli chuť do tohoto jít. Ale prostě vidíme ohrožení, vidíme ohrožené naše děti. My tady máme plná slova demokracie, ale to mívali soudruzi taky, když mluvili o tom, jak se nám daří dobře a tak dále. Takže myslím, že čím více se o tom v dnešní době mluví, tím víc se po tom šlape.

Martina: Čím víc se o tom mluví, tím víc se po tom šlape, to znamená o tom nemluvit? Nebo jak si to...

Jana Hamplová: Chci říct, že čím víc o tom, jak to říct, ti pomazaní mluví, tak tím víc po tom šlapou.

Martina: Po demokracii.

Jana Hamplová: Ano. Čím víc mluví o tom, jak je tady demokracie, tak tím víc po tom šlapou. Proto – já sice nevystupuji dnes a denně – to vidím jakoby inflační. Ale skutečně, když mě něco zaujme – v tom negativním slova smyslu – tak proti tomu z pozice senátorky i občanky, i kdybych nebyla senátorka, napíšu úplně to samé. Takže proti tomu prostě protestuju, protože máme skutečně ohroženy základní principy demokracie, a k mému úžasu to k nám přichází ze Západu, z Bruselu a podobně. Z Bruselu to je diktát první třídy, a pokud to nevidíme, tak jsme slepí. Ale mám pocit, že to vidíme, ale zavíráme před tím oči, a znovu se zavíráme na zahrádky. Tak to bylo za soudruhů – já to bohužel pamatuju naše, kteří doplatili na osmašedesátý. Mě nikdo nebude učit, co je to samizdat, dneska se schvaloval v Senátu Den samizdatu, já jsem v 88. ve velkém vozila samizdat z Prahy na Moravu, a vím, co to je mít to v kabelce, nebo doma. A teď mi budou říkat ti, co možná ani tenkrát nebyli narození, co to jako je, a tak dál, a budou mě to učit? Mě to nemusí učit. Takže proto jsem vstoupila do politiky. A občas, si musím říct, si nadávám, když čtu titulky, ale přiznám se, že už jsem zase po těch dvou, třech letech, imunní.

Martina: Ačkoli myslím, že na některé věci člověk nikdy dostatečně neokorá.

Jana Hamplová: Kdybych měla čas, tak je dávám k soudu, a vyhrávám, ale mně je líto času. Ti, co píšou ty úplný šílenosti, si myslí, že jsem proruská, nebo co, že jsem nějaká málem agentka, nebo podobně – to jsou nesmysly, já jsem pročeská, a proto jsem se na to dala.

Když český lid povstane, tato vláda padne

Martina: K tomu se vzápětí dostaneme, protože to je velmi časté beranidlo, proti kterému se jen velmi těžce drží dveře.

Jana Hamplová: Ano.

Martina: Když jsi mluvila o tom, že mnozí, kterým je čerstvých pětatřicet, mistrují o tom, jak to bylo hrozné v dobách, kdy četli samizdat, tak já také často narážím na to, jak si mnozí politici, představitelé, berou do úst otce zakladatele Abrahama Lincolna, nebo třeba Thomase Jeffersona, třetího prezidenta Spojených států, hlavního autora amerického Prohlášení nezávislosti...

Jana Hamplová: Ti by se teď, dnes pokřižovali.

Martina: Já si ho teď vezmu do úst také, protože by mě zajímalo, jakou cestu jsme teď urazili. Thomas Jefferson říkal: „Kde se lidé bojí vlády, tam je tyranie. Kde se vláda bojí lidu, tam je svoboda.“ Když to takto přečtu, tak je to poměrně rezolutní.

Jana Hamplová: Ano.

Martina: A říkám si, jestli se přeci jenom doba nevyvíjí, nemění, svým způsobem nerozměňuje a nezjemňuje, v negativním i v pozitivním smyslu slova, zda se tento výrok, jak tady jak stojí, leží, běží, dá černobíle aplikovat na jakoukoliv dobu, tedy i na dnešní, respektive zda by se měl aplikovat?

Jana Hamplová: Měl by se aplikovat. Samozřejmě tento výrok je symbol, zkrátka jsou to všechno citáty, a když vytáhneš citát na nějakou konkrétní situaci, tak zjistíš, že na toto, nebo na toto to prostě nepasuje – ale o tom citáty nejsou. Citáty sbírám už od dob soudruhů, mám jich doma desítky tisíc, je to moje oblíbená záležitost, často jsem je používala u soudu, používám je u soudu, takže toto lze aplikovat na tuto dobu. Protože podívejme se na to, jakou má důvěru tato vláda. Už v podstatě mizivou, setinovou, a přesto všechno – a teď to říkám jenom proto, protože to na ni v podstatě velmi obdivuji, protože to obrovské riziko – všichni drží spolu i při všem, co se jim jako nedaří...

Martina: Jde jim o hodně.

Jana Hamplová: Jde jim o hodně, jde jim o křesílka, proto byla i korespondenční volba, a tak dál. Ale to jsou poslední záchvěvy. Já věřím, že to snad až tak u nás neovlivní. Ale zase na druhé straně musím říct, a občas říkám přátelům: „Proč tam s tím něco neuděláte? Prosím tě, byl jsi na tom Václaváku?“ „Nebyl, my jsme byli...?“ Já tvrdím, že pokud by měla padnout tato vláda ještě dříve než za rok, tak to musí rozhodnout Letná, že by to vzešlo zespodu, a myslím, že to nastane. Zase, pozor, já tyto lidi nijak nekritizuju, protože vím, že mají strašnou spoustu starostí, které jim tato vláda udělala, prostě musí počítat peníze na vlak, stouply byty, nájmy, všechno, oni řeší své životy, jak je řešili za soudruhů, a jakoby úplně odsunou to, co se děje nahoře.

Takže ten citát, který jsi citovala, je naprosto přesný. Kdyby tento národ povstal – už to ukázal několikrát v historii – tak tato vláda padne. Prostě, kdyby lidé povstali před rokem, před rokem a půl, kdyby povstali za doby covidu, když se zakazovalo zpívat a skákat, tak prostě vláda padne, nebo musí ustoupit. Jako už tehdy ustoupila od povinného očkování. Vzpomínáš si? Takže už tehdy, když lid povstal – vím, že mě kontaktovali vojáci, ti, co to měli nařízeno povinně, tak potom – já se přiznám, že si to už nepamatuju – se najednou prostě ustoupilo od toho, že očkování nebude povinné. Teď se ukazuje, v různých výzkumech a dotaznících, že to bylo vlastně dobře, že se s povinným očkováním nespěchalo, nespěchá, i když se vlastně původně spěchalo.

Takže, pokud ses ptala na tento citát, tak pokud český lid povstane, tak vláda padne – kterákoliv vláda, ať to byl kdysi Babiš v případě covidu, ať by to bylo teď. Ale lidi se prostě schovají na zahrádky. Píší mi, abyste s tím jako právníci něco udělali – ale to nemůžeme, to je věc politická, nebo spíš společenská. Já nemám ráda slovo „politika“, ale bez společnosti, bez podpory lidí, bych ani já nebyla v Senátu. Takže bych chtěla pozdravit Kroměřížské – dělám to vždycky – protože měli obrovskou odvahu mě tam vyslat. A doufám,

že toho nebudou litovat, protože se snažím dělat – v mezích mých možností, jako jedna osmdesátá vzadu – to co umím, například přijít k informacím, a podobně.

Vládní představitelé používají totalitní komunistickou metodu, a rozdělují společnost tím, že lidem dávají přívlastky. Dřívější ztroskotanci, zaprodanci a samozvanci jsou dnes dezinformátoři a ruští trollové.

Martina: Takže, když se vrátím k druhé části výroku Thomase Jeffersona „Kde se vláda bojí lidu, tam je svoboda,“ tak to je důvod, proč je potřeba lid, pokud možno, co nejvíc rozdělovat.

Jana Hamplová: Ano, přesně tak. Pokud si toho posluchači nevšimli, tak tohle je hlavní cíl této vlády a jejích lidí, protože si všimněte, jak jako dělají příkopy – teď je to moderní slovo – mezi generacemi: „Staří už jsou na odpis. Mladí, vy jste teď ti nejlepší.“ A naopak, dělají různé rozdíly mezi politickými skupinami, levice a pravice, a dávají hlavně přívlastky. My jsme doba přívlastků, a lidé mají z přívlastků strach, protože tam jsou ti kontra a kontra, a tak dále. Když jsem se podívala na texty kolem Několika vět, kolem Anticharty, a na to, jak o tom psali soudruzi – tak to byli ztroskotanci a samozvanci.

Martina: Zaprodanci...

Jana Hamplová: Zaprodanci. Tak to je přesně tato metoda. Oni používají soudružskou metodu, kdy dávají lidem přívlastky, a vůbec si neuvědomují, že kopírují totalitní manýry. A lidé na to, bohužel – neříkám, že všichni, ale někteří – skáčou, nechávají se rozdělovat tím, že tamti jsou proruští, a ti jsou... To je naprostý nesmysl. Tady je obrovská skupina lidí, musím říct, která má hlavu na krku, přemýšlí vlastní hlavou, a mluví ve prospěch Česka. Já mám představu – a to neříkám, že je ideál – že náš premiér by měl za nás kopat tak, jako Orbán za Maďarsko, protože on má vždy na prvním místě Maďarsko, a potom dlouho nic, a potom teprve poslouchá Brusel,

a podobně. A u nás? Petr Fiala je slabý premiér. Je to prostě slabý premiér, poslouchá na slovo. Koho? To ukáže čas. Myslím, že všichni tušíme.

Ale je mi divné, že tak slabého premiéra poslouchá lid, nebo že mlčí. Takže my, co se ozveme, my máme ztroskotance, samozvance, a nebudu mluvit o jiných slovech, které jako dáma ani nemohu říct. Prostě se tady stala běžnou metodou vulgarita. Proboha svatého, kam to spějeme, to ani soudruzi nedělali. Pokud soudruzi uráželi, tak to tady mohu bez problému citovat, ale dnes citovat nemohu, protože tam už je „dobytek“ a podobně, takže – i když jsem znamením býk – nemohu takováto slova používat, protože by mi to vytkla Advokátní komora, protože my máme příkázáno mluvit slušně. Ale lidé pana premiéra asi ne.

Martina: Jano Zwyrték Hamplová, ty jsi se podle mínění velké části lidí rozvášnila, když jsi se rozhodla zakročit proti vládnímu koordinátorovi strategické komunikace Otakaru Foltýnovi. Ten na festivalu ve Slavonicích na adresu českých občanů, kteří prý obdivují Putinův režim, pronesl mimo jiné, že jsou svině. To cituji. A ty jsi vyzvala premiéra osobním dopisem k okamžitému personálnímu řešení pozice koordinátora strategické komunikace. Co tě tedy, jak už jsem uvedla na začátku, tak rozvášnilo? Co tě k tomu vedlo, že to už prostě nenecháš ty, jako senátorka a právnička, být?

Jana Hamplová: Já mohu ujistit posluchače, že jsem byla absolutně klidná. Já už se teď málokdy rozvášním. Rozvášnila jsem se naposledy dvakrát v době covidu. A potom jsem se rozvášnila jednou dvakrát v osobním životě, a to v dobrém slova smyslu, když jsem se podívala, že vnoučci něco umí, a podobně – tak v takových případech podléhám emocím. Ale skutečně, kdybych se měla rozvášňovat kvůli každé takovéto věci v Senátu, tak nevyjdu z vášně.

Ne, mně prostě vadila jedna věc: Já jsem si vyžádala i podklady kolem pana Foltýna. Takže ne, že jsem se rozvášnila, ale já vždycky jdu: Zaprvé, zadruhé, zatřetí. Já chci jeho pracovní náplň, komu odpovídá, prostě o něm chci všechno. Myslím, že na to mám jako zákonodárce právo. A pokud on takto mluví o českých občanech – on to tam neříkal jenom na adresu, i když to tak potom vysvětloval, že to bylo pro ty, co obdivují ruský režim... Já mezi ně nepatřím, já prostě obdivuju Českou republiku, za tu kopu, a o tu mi jde. A vadí mi, ať jí diktuje Moskva, Brusel, USA – prostě kdokoliv, a když to není v její prospěch, tak hovořím proti. Takže mně tam vadilo i to, jak odsuzoval lidi, jak jsou jako hloupí, a tak dál.

Martina: Ty jsi v dopise uvedla: „Je více než pravděpodobné, že jeho výroky došlo ke spáchání tohoto trestného činu, když skupinu obyvatel označil za zombíky, svině, nepřátele státu, a že je třeba ve vztahu k nim hloubit příkop, a je vůči nim nutná karanténa. Tedy jejich uzavření a separace, protože by mohli nakazit své okolí.“ To cituji z tvého dopisu.

Jana Hamplová: Ano. To je prostě podněcování násilí vůči skupině obyvatel. A mně je jedno, jestli je ta skupina obyvatel zaměřená rasově, názorově, a tak dál, prostě tento princip je pořád stejný. A on, jak jsem tam psala, se neocitá v žádné čtvrté cenové skupině, on je v podstatě zaměstnanec vlády – nebo premiéra, nebo soukromá někde, nebo nevím, jak to má, vyžádala jsem si podklady – a prostě už nemůže mluvit jako soukromá osoba. Kdybych takto někde mluvila já jako advokát, tak po mě komora okamžitě vystartuje.

To, co řekl Otakar Foltýn, by bylo ve škole pokládáno za šikanu, separaci dětí – s tím se nebavte, od toho si odsedněte. Co to tady probiha vyvoláváme? Chceme dát do karantény lidi s jinými názory?

Martina: A tím vyvstává poměrně zásadní problém, a tys to teď řekla, že on takto nemůže mluvit jako soukromá osoba, protože náčelník Vojenské kanceláře prezidenta republiky Radek Hasal

komentoval výstup Otakara Foltýna s tím, že se jedná o jeho soukromou komunikaci. A to je vlastně problém právní, občanský, společenský sám o sobě. Jak to je?

Jana Hamplová: Řeknu to tak: Je to absolutní nesmysl, a bylo to hašení požáru. Protože si představte, jak by to dopadlo, kdyby starosta v Dolní Lhotě přišel do hospody, a v tu chvíli se prohlásí za soukromou osobu, a začne všechny urážet. To prostě svolají zastupitelstvo, za sedm dní skončí ve funkci, protože ho odvolají. Neexistuje oddělit se od funkce. To je jako kdybych já řekla, že teď tady v tomto studiu nejsem senátorka, a budu mluvit jenom jako soukromá osoba Jana Hamplová, nebudu ani advokátka, prostě od sebe všechno odseparuju. To je prostě nesmysl. A musím říct, že vysvětlovat tím takovýto úlet, opravdu společenský... Já nikomu nebráním, ať je kritický, dokonce může mít na mě jakýkoliv názor, ale nesmí být sprostý, vulgární, a podněcovat k nenávisti, jakože máme být separováni. Proboha, vždyť to už tady kdysi bylo. To už tady bylo.

Martina: Já jsem přemýšlela, jakým způsobem si vlastně vyložit výrok, že je třeba ve vztahu k nim hloubit příkop, a je vůči nim nutná karanténa. Co si vlastně pod tím může občan představit? Nejsem právník.

Jana Hamplová: Kdyby to bylo ve škole, tak vám řeknou, že to je šikana, šikana dětí a podobně. Když toto nemohou dělat děti, že by se separovaly – s tím se nebavte, tam od toho si odsedněte, ten má levnou tašku – tak proboha, co to tady vyvoláváme? Takže podle mě, to je vyvolávání... A na mě to tak působilo, pokud to potom zpětně vysvětlovali, jak že to bylo, jako naprostý nesmysl. Je to o tom. S lidmi, kteří nemají názory, které my uznáváme jako jediné správné, se nebavte, udělejte jim v práci karanténu, udělejte jim snad samostatné kanceláře, nebo já nevím co.

Protože, a to je další věc, že se takto vůči oponentům začalo postupovat za covidu, a pokračuje to tak, že se vůči názorovým oponentům, když by třeba někdo vyslovil – nedej bůh, teď to myslím ironicky – jiný názor na to, co se děje na Východě, nebo na Západě, kdekoli – jiný názor, než se momentálně nosí, tak je hloupý, frustrovaný, a tisíce dalších přívlastků. A já znám tolik lidí, kteří mají jednak zkušenosti, vysoké školy, i životní zkušenosti, zažili jsme spolu Letnou, vozili jsme v 88 samizdat. Co o tom tito lidé vědí?

Martina: Kterou Letnou?

Jana Hamplová: Myslím listopad 89, protože jsem tehdy byla na právnické fakultě, a chytila jsem to z první rány, a přijela jsem na Moravu, a tam – nic. Takže jsem tam vozila revoluci. Takže to znám na vlastní kůži, a teď je to sešněrování zpátky, což cítím těžce, protože jsem to zažila.

Martina: K tomu všemu, co se po výrocích Otakara Foltýna rozpoutalo, se vyjádřil i on sám, a řekl, že pevně stojí za svými slovy, a své kritiky označil za piščí proruské trotlíky.

Jana Hamplová: Já jsem piščí, trolíci...

Martina: Proruský trotlík.

Jana Hamplová: Proruský trotlík, ano.

Martina: Dotýká se tě to?

Podpora některých umělců pro plukovníka Foltýna, separaci lidí s jinými názory, a příkopů, je obrovské lidské zklamání. To není demokracie. To si spletli dobu, a měli se probudit někde jinde.

Jana Hamplová: Ne. Řeknu to takhle: Nebudu říkat, že je mi to milé, protože to cítím tak, že jsme vůči tomu imunní a že tito lidé si dovolují čím dál víc, čím víc je necháme. Pan Foltýn byl na něco najatý – proto chci jeho pracovní náplň, nebo jestli byla jenom ústní – to by mě zajímalo, takže uvidíme, co dostanu. Ale to něco říká hlavně o něm, ne o mně. Takže pokud vůbec muž jeho věku dokáže

urážet lidi, tak nevím. Já mohu být třeba u soudu tvrdá, mám tvrdé žaloby, ale proboha, vyjadřuji to civilizovaně, kultivovaně. Ale z tohoto mají potom lidé strach jít do veřejného života, protože my už jsme obě taky něco zažily. Takže ne každý má sílu tomu čelit. A mně nezbývalo než tomu čelit po covidu. Já jsem dokonce s určitou nadsázkou říkala, že jsem musela jít do Senátu, abych měla imunitu, protože jinak bych dopadla špatně, protože se mi vyhrožovalo, a tak dále. A to říkám s nadsázkou, protože se tam snažím odvádět kus práce, a možná teprve moje práce přijde, protože jsem tam v menšině. Moje práce je spíš venku, a mezi lidmi, což se snažím využívat.

Martina: Mě celá tato událost ohledně těchto výroků zajímá jako fenomén, jako věc, kterou je třeba pochopit, a možná, jak se říká, se z ní poučit. A od příznivců vlády jsem se na různých sociálních sítích dočetla, že ty, tím, že jsi psala premiérovi, chceš vládnímu koordinátorovi omezovat jeho svobodu slova. Lze se na to dívat i takto? Víš, jako padni, komu padni.

Jana Hamplová: Mohou se na to takto dívat. Vždycky to svědčí o těch, co to říkají, protože, pokud mají představu, že svoboda slova znamená – a teď se velmi omlouvám, je to jenom vzorek – „Martinko, jsi kráva blbá, hloupá, frustrovaná“ – tak pokud zaměňují svobodu slova za urážky, tak neznají přestupkové řízení, pokud si myslí, že svoboda slova je, že lidi separujete, a děláte příkopy. Tak neznají trestní zákoník. Prostě, svoboda jednoho končí tam, kde začíná svoboda druhého. A já mám pocit, že oni nám už do té naší svobody zasahují, oni nám brání mluvit. A když mluvíme to, co chceme, hovoříme to slušně, názory, fakta, tak oni nás zahrnou urážkami, a to lidi odrazuje, protože ne každý má sílu tomu čelit.

Já se přiznám, že už také někdy ne, ale mně už nic jiného nezbývá. Já jsem se tam dostala, starostové, co tam za mnou jezdí, říkají: „My jsme tě napřed úplně nechápali, teď už tě chápeme“, a to je napříč spektrem, pozor. Takže chci říct, že něco jiného je komunál, hodně něco jiného je tamto nahoře, tam ty hry nevím, teď se snažím do

toho proniknout. Ale opravdu, já mu neberu svobodu slova. Nakonec si vybere, co bude dělat, jestli bude dělat pro vládu, nebo se bude chodit takto chovat do čtvrté cenové. Já nechci mít zástupce vlády čtvrté cenové. Já nechci mít člověka, který vyzývá k nenávisti ke skupině lidí jenom proto, že nesouhlasí s jejich názory. Pokud jich je tak málo, ty 4 %, tak ho to nemusí vzrušovat, a může je nechat, ať tleskají Putinovi, a nemusí kvůli tomu plošně urážet ostatní lidi.

Martina: Vznikla petice na podporu Otakara Foltýna, která odsuzuje stejnou skupinu lidí, jako odsuzuje on. A ty jsi naopak napsala otevřený dopis premiérovi, kde označuješ jeho výroky tak, že těmito výroky pravděpodobně došlo ke spáchání trestného činu. A já si říkám, že je to klasika, jedni křičí hanba, hanba, druzí křičí sláva, sláva, a tím pádem demokratické mechanismy fungují – a vše je v pořádku? Jak se na to dívat jako občan, který pozoruje, co se mu tady defiluje, co zaměstnává jeho mysl, a čemu se musí věnovat ať chce, či nechce, ať ho to zajímá, nebo nezajímá?

Jana Hamplová: Mám pocit, že ho to spíš nezajímá, že ho zajímá, kde vezme na nájem. Říkám to s nadsázkou. Ale kupodivu začnu dobrými zprávami, a těch je teď málo. Když jsem se podívala na seznam těch, co psali na podporu pana Foltýna, tak jsem se usmála: Jsou tam třeba umělci, a já si jich většiny vážím pro to, co dělají v profesi. Řeknu případ, který na tomto seznamu, tuším, zatím, není: David Matásek, který se mi líbí, jak hrál jako herec své role – a lidské zklamání. Dokážu to oddělit. A tady to cítím stejně – je tam spousta lidí, kterých si profesně nesmírně vážím, léta letoucí, ale je tam lidské zklamání, u některých dokonce už několikrát, protože přebíhají tak, jak je potřeba. Nemám to ráda. Už se to nazývá Charta, Anticharta – já to nepoužívám, protože nechci tyto pojmy z minulosti degradovat, ale pokud toto je na obranu práva mluvit sprostě na adresu kohokoliv, a vyzývat k separaci kohokoliv, a k budování příkopů, a pokud oni tohoto člověka podporují, tak to je obrovské lidské zklamání. Ale je to jejich volba, ukazují lidem, co

chtějí. Chtějí separovat, chtějí příkopy jenom proto, že někdo má jiný názor. To ale není demokracie. To si spletli dobu, a měli se probudit někde jinde.

Martina: Ale svým způsobem to, že můžeš takovýto dopis napsat, a sedíš tady – máš tedy imunitu – to, že zase skupina umělců, lidí, kteří působí ve veřejném životě, napíší podporující petici, to by vlastně napovídalo tomu...

Jana Hamplová: Ano, zatím máme demokracii. Říkám „zatím“, a říkám to opravdu s vykřičníkem. Zatím máme demokratické principy – to, že každý můžeme psát, jak uznáme za vhodné. Ten dopis jsem napsala slušně, a pořád píšu slušně, a pokud kdo píše jinak, a hájí něco jiného, tak se odkopává. Všichni se odkopáváme. A pokud budeme odkopaní, tak doufám, že si nás potom lidé přečtou, protože jiná cesta není.

Všechny příspěvky s Jana Zwyrték Hamplová

Diskuze:

Napsat komentář

E-mailová adresa nebude publikována.